ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 41

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3849. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Διαταγμάτων· 1) ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου συμβατικοῦ τόκου κλπ.», 2) ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου 1926 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου συμβατικοῦ τόκου κλπ.» καὶ 3) 11)17 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος τῆς 20 Ἀπριλίου 1926)»..... 1

Νόμος 3859. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17)20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κλπ.»..... 2

Διατάγματα

Περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3824 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν»..... 3

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ χρώματος τῶν φακέλλων κατὰ τὰς ἐκλογὰς γερουσιαστῶν τῆς 3 Μαρτίου 1929 κλπ..... 4

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Δραπανιᾷ δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου..... 5

Περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστων ὁρίων ἐπιφανείας καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῆς κωμοπόλεως Λεβειδίου..... 6

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεως Σερρῶν. 7

Περὶ ὁρισμοῦ ἐξόδων κηδείας γυναικῶν νοσοκόμων. (Ἀναδημοσίευσις).... 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Διαταγμάτων 1) ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου συμβατικοῦ τόκου κλπ.», 2) ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου 1926 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου συμβατικοῦ τόκου κλπ.» καὶ 3) 11)17 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος τῆς 20 Ἀπριλίου 1926)».

Νόμος 3849

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διάταγμα περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου συμβατικοῦ τόκου κλπ.», 2) ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου συμβατικοῦ τόκου κλπ.» καὶ 3) ἀπὸ 11)17 Αὐγούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος τῆς 20 Ἀπριλίου 1926, ἔχον οὕτω:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δοθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΛΔ' συνεδρίασιν τῆς 1 Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται τὰ κάτωθι Ν. Διατάγματα:

1) Τῆς 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου συμβατικοῦ τόκου, τοῦ τόκου ὑπερημερίας καὶ τοῦ νομίμου», ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1.— Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νόμου ΓΩΛΖ' τῆς 23 Ἰουλίου 1922 «περὶ συμβατικοῦ τόκου κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ὁ συμβατικὸς τόκος ἐπὶ τῶν ἀστικῶν χρεῶν ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 10 ο)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 2.— Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νόμου ΞΕ' τῆς 22 Μαΐου 1882 «περὶ τοῦ τόκου ὑπερημερίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν χρεῶν ὁρίζεται εἰς 10 ο)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 3.— Πᾶσα διάταξις δι' ἧς εἰδικῶς κανονίζεται ἄλλως τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου καταργεῖται διατηρουμένων μόνον τῶν περὶ Δημοσίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 4.—Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν σχέσεων συμβατικὸς τόκος παραμένει οἷος συνεφωνήθη, ὁ δὲ νόμιμος καὶ ἐξ ὑπερημερίας τοιοῦτος κανονίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου μόνον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 5.— Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπίσης διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον καθ' ἁπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου σχετικῆς διατάξεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2) Τῆς 20 Ἀπριλίου—12 Μαΐου 1926 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ συμβατικοῦ τόκου, τοῦ τόκου ὑπερημερίας καὶ τοῦ νομίμου», ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1.—Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νόμου ΓΩΛΖ' τῆς 23 Ἰουλίου 1911 «περὶ συμβατικοῦ τόκου», ὡς ἔχει μετὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τοῦ ἀνωτάτου συμβατικοῦ τόκου κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ὁ συμβατικὸς τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαιοπραξιῶν ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 12 ο)ο ἐτησίως. Τὸ σύνολον δὲ τῶν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως συνομολογουμένων ἢ καταβαλλομένων εἰς τὰς Τραπέζας καὶ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα προμηθειῶν κλπ. ἀνταλλαγμάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 3 ο)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 2.— Ἐν τῷ ἄρθρῳ 434 τοῦ Π. νόμου ὡς ἔχει μετὰ τὸν νόμον ΓΩΛΖ' τῆς 23 Ἰουλίου 1911 αἱ λέξεις «τριῶν μηνῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἑνὸς ἔτους», μετὰ δὲ τὰς λέξεις «χρηματικὴν ποινὴν» προστίθενται αἱ λέξεις «χιλίων μέχρις 20.000 δραχμῶν». Ἐν τῷ ἄρθρῳ 435 τοῦ Π. νόμου αἱ λέξεις «ἓξ μηνῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δύο ἐτῶν», αἱ δὲ λέξεις «δύο χιλιάδων δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν».

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 435 α΄ τοῦ Π. νόμου αἱ λέξεις «δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ 500 μέχρι 3.000 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τουλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ 10.000 μέχρις 100.000 δραχμῶν». Ἐν τῷ ἄρθρῳ 435 β΄ τοῦ Π. νόμου ἡ λέξις «δέκα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἑκατόν». Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΩΑΖ΄ προστίθενται τὰ ἑξῆς: Ἄρθρον 435γ΄. Ἐὰν αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις πράξεις γίνωνται ὑπὸ Τραπεζῶν ἢ ἄλλων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ὑπέχουσι ποινικὴν εὐθύνην ὁ διοικητής, ὁ διευθυντὴς καὶ πᾶς συμπράξας ὑπάλληλος. Ἄρθρον 435 δ΄. Τὸ Δικαστήριον ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἢ ὅταν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 435 α΄ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος ἐφ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 3.— Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΩΑΖ΄ τοῦ 1911 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ τῶν ναυτοδανείων καὶ τῶν ἐπὶ ναυτικῇ ὑποθήκῃ δανείων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 4.— Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νόμου ΞΕ΄ τῆς 22 Μαΐου 1882 «περὶ τόκου ὑπερημερίας», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ὁ νόμιμος τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν χρεῶν ὁρίζεται εἰς 12 ο/ο ἐτησίως, ὁ δὲ τῆς ὑπερημερίας εἰς 13ο/ο».

Ἄρθρον 5.—Πᾶσα διάταξις δι' ἧς κανονίζεται ἄλλως τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου καταργεῖται, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μόνον τῶν περὶ δημοσίου, δήμων καὶ κοινοτήτων σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν σχέσεων συμβατικὸς τόκος παραμένει οἷος συνεφωνήθη, ὁ δὲ νόμιμος καὶ ἐξ ὑπερημερίας τοιοῦτος κανονίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημμα.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπίσης διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

3) Τῆς 11)17 Αὐγούστου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ συμβατικοῦ τόκου, τοῦ τόκου ὑπερημερίας καὶ τοῦ νομίμου», ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ὁ συμβατικὸς τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαιοπραξιῶν ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 15 ο/ο ἐτησίως. Διὰ τὰς Τραπέζας τὸ σύνολον τοῦ τε τόκου καὶ τῶν προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἀνταλλαγμάτων δὲν δύναται ἐπίσης νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 15 ο/ο.

Ὁ νόμιμος τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν χρεῶν, ὡς καὶ τῆς ὑπερημερίας, ὁρίζεται εἰς 15 ο/ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν σχέσεων συμβατικὸς τόκος παραμένει οἷος συνεφωνήθη, ὁ δὲ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τοιοῦτος κανονίζεται κατὰ τὸ παρὸν διάταγμα μόνον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου συμβατικοῦ τόκου, τοῦ τόκου ὑπερημερίας καὶ τοῦ νομίμου» (σελ. 536) διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Τ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁ συμβατικὸς τόκος ἐπί τε τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν δικαιοπραξιῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 4 ο/ο. τοῦ ἑκάστοτε προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἀνταλλαγμάτων.

Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τόκος ὁρίζεται εἰς 3 ο/ο ἀνώτερος τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου κατόπιν πρότασεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω τριῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων εἰς ἐνιαῖον κείμενον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

---

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17)20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων κλπ.».

Νόμος 3859

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α΄) τὴν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΨΓ΄ τῆς 27 Αὐγούστου 1927 συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αὐτῆς «περὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως» καὶ β΄) τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης κλπ., ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΜΒ΄ συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς

9 Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τροποποιημένον τὸ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ., ὅπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 319 (Τεῦχος Α') τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως «περὶ συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων καὶ καταργήσεως τῶν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου, 2 Ὀκτωβρίου 1925, 14)17 Νοεμβρίου 1925 καὶ 28 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου», πλὴν τῶν ἄρθρων 10, 11, 12, 13 καὶ 14 αὐτοῦ, ἅτινα καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 3397 τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1927».

Αἱ κυρούμεναι διατάξεις τοῦ Ν. τούτου διατάγματος, τροποποιούμεναι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παύει ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου, 2 Ὀκτωβρίου 1925 14)17 Νοεμβρίου 1923, καὶ 26 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου κλπ. ὡς καὶ πάσης ἄλλης συναφοῦς πρὸς ταῦτα διατάξεως, ἐπανέρχονται δὲ ἐν ἰσχύϊ ὁ νομος 3257 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1924 καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων νόμων 137 καὶ ΓΥΛΓ' τοῦ 1909, ὡς ὁ τελευταῖος οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων ΓΩ', 104. 137 (ἄρθρον 9) 2795, καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«3 Δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν εἶνε ὁ ἀσκήσας ἐπὶ τριετίαν τὸ Δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς Δικαστηρίου, πιστοποιουμένης τῆς συνεχοῦς τριετοῦς ἐνασκήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ παρ' ὃ ὑπηρέτησε δικαστηρίου ἢ ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ τετραετίαν ὡς γραμματεὺς πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας ἢ ὡς Εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ ἐπὶ τετραετίαν ὑπηρετήσας ὡς δικηγόρος καὶ Εἰρηνοδίκης, ἢ γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου.

«4. Δὲν εἶνε δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 28ον, οὐδὲ ὁ ὑπερβὰς τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ κωλυόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου νὰ διορισθῇ καὶ ὁ τιμωρηθεὶς δὶς πειθαρχικῶς κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην διετίαν, ἐξ ὧν ἡ μία διὰ προσωρινῆς παύσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' ὡς οὗτος ἐπανηλθεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ νόμου 3257, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 3. Παραγρ. 1. Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐμμίσθων Παρέδρων προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ἰσχύει δι' ἃς θέσεις προεκηρύχθη.

«2. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων κανονίζονται κατὰ τὰ ἐπαναφερόμενα εἰς ἰσχὺν ἄρθρα 6-9 τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 Β Δ. καὶ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1893 ἑτέρου Β. Δ. καθιερουμένης τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ τῆς καταγωρήσεως ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψήφου ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς ὑποψηφίους.

3 Τὰ ἀνωτέρω Διατάγματα δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ μεταγενεστέρου Διατάγματος

4. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 7-14 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1909 Β. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΥΛΖ'».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀνωτέρω ΓΥΛΖ' νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: 1. Πρωτοδίκης διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ὡς ἔμμισθος Πάρεδρος καὶ μετὰ προηγουμένην ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του ἀπόφασιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην εἰς γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου. Διορισμὸς ἐμμίσθου Παρέδρου εἰς Πρωτοδικεῖον δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ πειθαρχικῆς τινος τιμωρίας αὐτοῦ».

Τὸ δὲ ἐδάφιον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐμμισθος Πάρεδρος κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὁποίου ἀπεφάνθη τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον δὲν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ὑπηρετεῖ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ὅτε, ἐὰν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον καὶ αὖθις ἀποφανθῇ κατὰ τοῦ διορισμοῦ του εἰς θέσιν Πρωτοδίκου, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς μηνός.

Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἰσχύουν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον ἤθελε βεβαιώσει ἐν τῇ ἀποφάσει του ὅτι ἐλαττώματα ἀναγόμενα εἰς τὸν καθ' ὅλου χαρακτῆρα αὐτοῦ ὡς Δικαστικοῦ λειτουργοῦ δὲν συγχωροῦσι τὴν περαιτέρω εἰς τὰς δικαστικὰς τάξεις παραμονήν του.

Ἄρθρον 4.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ εἰρημένου ΓΥΛΖ' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἀντεισαγγελεὺς παρα Πρωτοδίκαις διορίζεται ὁ εὐδοκιμήσας ἐν διαγωνισμῷ προκηρυσσομένῳ ἑκάστοτε κατὰ τὰς ἀναγκας τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰδικῶς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἀντεισαγγελέων, διεξαγομένῳ δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 (ὡς τὸ τελευταῖον ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἑνὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, Ἀντεισαγγελέων καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ προτίμησιν τοῦ Ποιν. Δικαίου ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐν ᾗ ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Αἱ ἐξετάσεις συνίστανται εἰς δοκιμασίαν ἔγγραφον καὶ προφορικήν, 1) πρωτίστως ἐπὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, 2) ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος Ἀστικοῦ Δικαίου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ 3) ἐπὶ στοιχείων Ἱστροδικαστικῆς καὶ Σωφρονιστικῆς Ἐπιστήμης, ἀπαγορευομένης εἰς τοὺς διαγωνιζομένους κατὰ τὴν ἔγγραφον περὶ τούτων δοκιμασίαν τῆς χρήσεως βιβλίου ἢ ἄλλου βοηθήματος. Τὰ ἄρθρα 4, 5, 11 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1909 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11)15) Ἰουνίου 1923 «περὶ διαγωνισμοῦ Πρωτοδικῶν κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου προστίθεται κατὰ συνέχειαν ἐν τέλει ἡ ἑξῆς πρότασις: «Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲ τοῦ Ἀντεισαγγελέως διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς Εἰσαγγελέως προστίθεται καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ὡς Πρωτοδίκου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη περίοδος τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ΓΥΛΖ' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου προάγεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ Ἐφέτης.

Δύναται νὰ διορισθῇ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου τῇ αἰτήσει του καὶ Πρόεδρος ἢ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν. Εἰς

Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν προάγεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν. Εἰς Εἰσαγγελέα Ἀρείου Πάγου προάγεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς θέσεις ταύτας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν τέλει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ΓΥΛΖ' Νόμου προστίθενται κατὰ συνέχειαν τὰ ἑξῆς: «Ὁ ὁπωσδήποτε ἀπομακρυνθεὶς ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύναται νὰ ἀναδιορισθῇ ἐκ νέου εἰς οἱανδήποτε δικαστικὴν θέσιν ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ὑπογραμματέων καὶ γραφέων οἱωνδήποτε δικαστικῶν γραφείων, ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν τοῦ τόπου τοῦ διορισμοῦ.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ ΓΥΛΖ' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ Ἀντεισαγγελέως παρὰ Πρωτοδίκαις καὶ ἄνω Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν μετατίθενται ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτῶν ἐκ τῆς ἕδρας των, πρὶν ἢ συμπληρώσωσιν ἐν αὐτῇ τριετῆ ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ κατώτεροι ἔμμισθοι τοιοῦτοι πρὶν ἢ συμπληρώσωσι διετῆ τοιαύτην. Εἰς τὴν τριετίαν ἢ διετίαν δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσαν ἐν ἀποσπάσει εἰς μὴ καθαρῶς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τὴν τριετίαν ἢ διετίαν ὑπολογίζεται καὶ τὸ μέχρι τοῦδε διανυθὲν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῇ τελευταίᾳ τοποθετήσει αὐτοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3742 «περὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου» διαγράφονται ἀπὸ μὲν τὸ πρῶτον ἐδάφιον μετὰ τὰς λέξεις «Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν» αἱ λέξεις «δύναται νὰ μετατεθῇ» καὶ τίθενται αἱ λέξεις «μετατίθεται ὑποχρεωτικῶς». Εἰς δὲ τὴν παράγρ. πρώτην ἀντικαθιστῶσαν τὸ ἐδάφ. γ' μετὰ τὰς λέξεις «καὶ Εἰρηνοδικῶν ἐπὶ πενταετίαν συνεχῶς» διαγράφονται αἱ λέξεις «δύνανται νὰ μετατεθῶσι» καὶ τίθενται αἱ λέξεις «μετατίθενται ὑποχρεωτικῶς».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ὄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ΓΥΛΖ' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιτρέπεται μετάθεσις καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ἢ διετίας εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις:

α') Τῇ συναινέσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐφ' ἅπαξ μόνον, ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις καὶ εἰς πλήρωσιν ταύτης δυναμένων νὰ προτιμηθῶσι τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων, ἐὰν συνεπλήρωσαν παρ' αὐτοῖς τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν.

β') Ἐὰν ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως.

γ') Ἐὰν ἡ μετάθεσις ὡρισμένου προσώπου ἐπιβάλλεται ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας ἢ λόγῳ δημιουργίας συνθηκῶν, αἵτινες καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ μεταθετέου, ὅτε ὁ μετατιθέμενος τοποθετεῖται εἴτε εἰς ὑπάρχουσαν τυχὸν κενὴν θέσιν, εἴτε εἰς κατεχομένην παρ' ἑτέρου. Ἐκ ταυτοῦ λόγου δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν δύο ἀκόμη μεταθέσεις ὁμοιοβάθμων.

δ') Ὁ Ὑπουργὸς δικαιοῦται ν' ἀπευθύνῃ ὁποτεδήποτε ἐρώτημα εἰδικὸν πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον περὶ μεταθέσεως ὡρισμένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἐπὶ συγκεκριμένῃ αἰτίᾳ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἢ ἄλλῃ τινί.

Κατὰ τὰς ἄνω περιπτώσεις ὑποχρεοῦται τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ΓΥΛΖ' τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων ἐπιτρέπεται πρὸς τούτοις καὶ ἡ δι' ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας ἀπόσπασις ὡρισμένου προσώπου.

α') Ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει κενὴ θέσις πρὸς πλήρωσιν τῆς ὁποίας οὐδεμία αἴτησις ὑπεβλήθη παρά τινος.

β') Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρά τινι δικαστηρίῳ ὑπηρετούντων δικαστῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου ΑΦΝΔ' τοῦ 1887.

Ἡ διάρκεια τῆς ἀποσπάσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 6 μῆνας, μεθ' οὓς ὁ ἀποσπασθεὶς ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν θέσιν του.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος τριετῆ ἢ διετῆ ὑπηρεσίαν συνυπολογίζεται καὶ ὁ τῆς εἰρημένης ἀποσπάσεως χρόνος.

Πάσης τοποθετήσεως ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 7 καὶ 8 ἐνεργουμένης μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως, δέον νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζουσα τὰ εἰς ἃ ἡ μεταβολὴ ἀφορᾷ πρόσωπα.

Ὡσαύτως ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἕνεκα ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἀπόσπασιν εἰς ἔργα διοικητικὰ ἐπὶ χρόνον μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἑξάμηνον, μεθ' ὃ ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν θέσιν του. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἑξαμήνου δύναται νὰ παραταθῇ αὕτη, ἀπαιτεῖται ὅμως νέα ἀπόφασις τοῦ Ἀν. Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς τοιαύτης ἀποσπάσεως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαδραμόντος ἐν ἀποσπάσει χρόνου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' εἰδικὰς ὑπηρεσίας ἀπεσπασμένους δικαστικοὺς λειτουργοὺς ἢ τοὺς τοποθετημένους εἰς ἀνεγνωρισμένας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θέσεις.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' καὶ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1909 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄνω Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Οἱ εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Γυθείου, Λευκάδος, Εὐρυτανίας, Ἄρτης, Παρνασσίδος, Λασηθίου, Καστορίας, Φλωρίνης, Γρεβενῶν, Χαλκιδικῆς, Ροδόπης, Καλαβρύτων καὶ εἰς τὸ Ἐφετεῖον Θράκης ἢ εἰς ἓν ἐκ τούτων ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσαντες Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα μετατίθενται ἐκεῖθεν τῇ αἰτήσει αὐτῶν ὑποχρεωτικῶς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς οὐδὲν τῶν ἀνωτέρω Δικαστηρίων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ὁμοιόβαθμοι τῶν μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν αὐτοῖς, ἐκτὸς ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο καὶ οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου ΓΥΛΖ' προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Δύναται δὲ τὸ Συμβούλιον ἐν ἐλλείψει ἢ οἱῳδήποτε κωλύματι τακτικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐπιθεώρησιν διά τινων τῶν μελῶν αὐτοῦ διοριζομένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων», καταργεῖται.

α') Δύναται παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης νὰ τοποθετηθῇ καὶ δεύτερος Πρόεδρος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν καὶ δυναμένου νὰ μεταβληθῇ ὁρίζεται ἡ παρ'

ἑκάστου ἄσκησης τῶν κατὰ μέρος καθηκόντων τοῦ Προέδρου.

β') Πρόεδροι Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης, προαγόμενοι εἰς Ἐφέτας, δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐξακολουθήσουν ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου εἰς τὴν θέσιν των.

γ') Οἱ μονίμως τοποθετημένοι Πρόεδροι ἢ ὁ Ἐφέτης καὶ ὁ Πρόεδρος χρησιμοποιοῦνται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, προΐστανται πάντοτε τμημάτων καὶ δὲν συμπράττουσι ἀλλήλοις.

δ') Παρὰ τοῖς αὐτοῖς Δικαστηρίοις τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν ὡς ἄνω εἰς Ἀντεισαγγελέα Ἐφετῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐφετείου.

ε') Οἱ οὕτω τοποθετούμενοι διατηροῦσι καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦσι τὰ ἀνωτέρω καθήκοντα πάντα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς προαγωγήν.

στ') Δύνανται δὲ νὰ ἀνακληθῶσιν εἰς τὴν προτέραν των θέσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δεδικαιολογημένης αἰτίας, εἴτε συνεπείᾳ ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται τὰ ἀνωτέρω δικαστήρια ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἢ τῇ αἰτήσει των.

ζ') Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ ἐρωτήματι τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς οἰκείοις Πρωτοδικείοις διωρισμένων Πρωτοδίκαι ἐκτελοῦντες καθήκοντα Εἰρηνοδίκου μόνον ἐπὶ τῶν διαφορῶν προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς καὶ κατὰ τὰς διασκέψεις τῶν οἰκογενειακῶν συμβουλίων ὡς πρόεδροι αὐτῶν. Ἡ ἀπόσπασις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἓξ μῆνας.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνώμην συμβουλευτικὴν τῆς ὁλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν νὰ ἐκδώσῃ Προεδρικὸν Διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ κανονισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 12.

Ὁσάκις ἐν τοῖς νόμοις γίνεται μνεία περὶ μελῶν Δικαστηρίων ἢ Δικαστικῶν Συμβουλίων συγκολουμένων πρὸς λῆψιν μέτρων γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ διοικητικῆς φύσεως ἀποφάσεων, περιλαμβάνονται πρὸς σύνθεσιν αὐτῶν καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, οἵτινες δὲν ψηφοφοροῦσιν, ἐκτὸς, ἐὰν δι' εἰδικῆς διατάξεως τοῦ νόμου ἐπετράπη τοῦτο. Ὅπου δὲ οἱ αὐτοὶ νόμοι ἀναγράφουσι διὰ τὰς ἄνω περιπτώσεις γενικῶς ὁλομέλειαν αὕτη νοεῖται τοὐλάχιστον ἐν τοῖς δύο τρίτοις τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 167 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πρὸς σύστασιν συμβολαιογραφείου ἢ αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐν Συμβουλίῳ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 293 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶνε: 1) ἐπίπληξις, 2) πρόστιμον εἰκοσιπέντε μέχρι χιλίων (1000) δραχμῶν, 3) ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας προξενηθέντων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ζημιωθέντος, 4) προσωρινὴ παῦσις μέχρις 6 μηνῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ νόμος 1869 τῆς 17)20 Ἰανουαρίου 1920 ὡς καὶ τὸ Ν. Δ. τῆς 8)24 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 301 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων» καταργεῖται. τὸ δὲ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10)15 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ πε θαρχικῆς δικαιοδοσίας τῶν Ὑπουργῶν» ἀκυροῦται, αἱ δὲ δυνάμει τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπιβληθεῖσαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ μηδέποτε ἐπιβληθεῖσαι. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ ἄρσις νέας πειθαρχικῆς διώξεως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δι' ἃς περιπτώσεις διὰ τῶν ἀκυρουμένων ἀποφάσεων ἐπιβληθῇ ποινὴ προσωρινῆς παύσεως.

2. Πάντα τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἰσοβίων καὶ μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν ἔτι οὗτοι εἶνε ἀπεσπασμένοι εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔστω καὶ μὴ καθαρῶς δικαστικῶν καθηκόντων, ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ διὰ τοὺς παρὰ Προξενικοῖς Δικαστηρίοις ὑπηρετοῦντας δικαστικοὺς ἐν γένει.

Ἄρθρον 16.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ θεσμοῦ Ἐπιθεωρητῶν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. Δ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 17.

Αἱ λέξεις «τέσσαρες» τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. ἀπαλείφονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τρεῖς».

Αἱ παράγραφοι δευτέρα καὶ τρίτη τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Οὗτοι διορίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν καὶ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστης τριετίας. Διορίζονται δὲ δι' αὐτοῦ τρεῖς ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὡς ἐπιθεωρηταί, οἵτινες ὀφείλουσι κατ' ἔτος νὰ ἐπιθεωρῶσι τὴν διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁριζομένην περιφέρειαν ἡ ὁποία θὰ ἐναλλάσσηται κατ' ἔτος, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν τριετῆ περίοδον ἕκαστος τῶν ἐπιθεωρητῶν νὰ ἔχῃ ἐπιθεωρήσει καὶ τὰς τρεῖς περιφερείας. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ διορισμὸς τῶν πρώτων ἐπιθεωρητῶν γενήσεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ λέξις «τέσσαρες» τοῦ δευτέρου ἄρθρου ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «τρεῖς». Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιθεώρησιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν δικαστῶν τῆς περιφερείας των, μὴ δικαιούμενοι νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος προσθήκη καταργεῖται. Ἀντ' αὐτῆς προστίθεται ἡ ἑξῆς: «Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δὲν ὑπόκεινται οἱ Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν».

Ἄρθρον 19.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ἐπίσης ὁ Ἐπιθεωρητὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεώς του ὑποβαλλομένης διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν μετάθεσιν αὐτῶν ἕνεκεν ἀπαραιτήτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας ἢ λόγῳ δημιουργίας συνθηκῶν, αἵτινες καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 20.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «διακοσιαι ἑκατὸν» καὶ ὁ ἀριθμὸς «(100)» καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς «κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἕδρας των δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 21.

Αἱ περιφέρειαι τῆς Ἐπιθεωρήσεως κανονίζονται ὡς ἑξῆς: Ἐφετείων Ἀθηνῶν, Αἰγαίου καὶ Κρήτης.

Ἡ Α' περιφέρεια θέλει περιλάβει τὰς περιφερείας τῶν

Ἡ Β' περιφέρεια θέλει περιλάβει τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

Ἡ Γ' περιφέρεια θέλει περιλάβει τὰς περιφερείας τῶν Ἐφετείων Θεσσαλονίκης, Θράκης καὶ Λαρίσσης.

Τὰ περὶ τούτου δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄλλως διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 22.

Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀνωτέρω νόμου» δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰ Ἐφετεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ διὰ τὰ Πρωτοδικεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 23.

Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἀναθέτῃ διὰ πράξεως αὐτοῦ εἰς ἀρεοπαγίτας, ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν 1) τὴν ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν τακτικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ὡρισμένης ἑκάστοτε ὑποθέσεως διεξαγομένης καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἐφετείου, παρ' ᾧ οἱ ἐκ τούτων εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν ὑπηρετοῦσι καὶ 2) τὴν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ὡρισμένης ἑκάστοτε ὑποθέσεως ὑπαγομένης ἔστω καὶ εἰς δικαιοδοσίαν ἄλλου Ὑπουργοῦ κατ' αἴτησιν τούτου.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέων ὁρίζεται εἰς τρεῖς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν παρ' ἑκάστῃ Εἰσαγγελίᾳ ὁρίζεται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ὁριζομένου ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν.

Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς δύναται νὰ γίνῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1927.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 137 «περὶ Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

α') Εἰρηνοδίκης διορίζεται ὁ διατελέσας δικηγόρος παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ γραμματεὺς πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως πολυμελοῦς δικαστηρίου κεκτημένος πενταετῆ ὑπηρεσίαν καὶ δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς, κατόπιν γνωμοδοτήσεως περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ χρηστότητος αὐτοῦ τῆς ὁλομελείας τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου μετὰ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως μετὰ ψήφου.

β') Διὰ τοὺς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῆς ὡς ἄνω διατυπώσεως.

γ') Πάντες οἱ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου Εἰρηνοδίκαι καὶ Πταισματοδίκαι εἶνε ἁρμόδιοι πρὸς ἐκδίκασιν πολιτικῶν διαφορῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἁπάσης τῆς περιφερείας καὶ ἀναπληροῦσιν ἀλλήλους ἐν ἀπουσίᾳ, κωλύματι, ἀνυπαρξίᾳ τινὸς τούτων ἔν τινι περιφερείᾳ τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν. Ἐντεῦθεν δὲν μεταβάλλεται ἡ δοσιδικία οὔτε ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 29 καὶ 333 Κων. Δικ. ἁρμοδιότης.

δ') Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ προσόντων τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργανώσεως τῶν Δικαστικῶν γραφείων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

ε')Ὁ ἔχων δεκαπενταετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ὑπαγραμματέως καὶ γραφέως, ἐξ ἧς πενταετίαν τοὐλάχιστον παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ ἢ Εἰσαγγελίᾳ ἢ ἔχων δεκαπενταετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν θέσει ὑπογραμματέως, γραφέως πολυμελοῦς Δικαστηρίου καὶ γραμματέως Εἰρηνοδικείου ἢ Πταισματοδικείου, ἐξ ἧς πενταετίαν τοὐλάχιστον ἐν θέσει γραφέως καὶ ὑπογραμματέως πολυμελοῦς Δικαστηρίου, ἐὰν συνάμα γνωματεύσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του ἡ ὁλομέλεια τοῦ Πρωτοδικείου ἐν τῇ πεδιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ.

ς')Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΧΞΣΤ' ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΒΡΠΘ', προστίθεται ἐδάφιον ἕβδομον ἔχον οὕτω:

7). Ὁ διατελέσας ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἐν συνόλῳ ὡς γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου καὶ ἔμμισθος ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἢ ἐπὶ δεκαπενταετίαν δικολάβος.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις τῶν δύο δικαστῶν, ἥτις ἐνηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1926 Διατάγματος, ἀκυροῦται. Οἱ δικασταὶ οὗτοι ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν θέσιν των δὲν δικαιοῦνται νὰ λάβωσι μισθὸν, δι' ὃν χρόνον ἐτέλουν ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσίς των λογίζεται ὡς μηδέποτε γενομένη.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 104 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσόντων καὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων Νόμου προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἀριθ. 3 οὕτω: «Δικαστικὸς ὑπάλληλος ἀδικαιολογήτως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπουσιάσας ἐπὶ 20 ἡμέρας ἢ ἀρνούμενος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν του παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν οἰκείαν ὁλομέλειαν πρὸς ἀπόλυσιν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς πρὸς ἀπόλυσιν ἔχουν καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅσον ἀφορᾷ ἁπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Εἰρηνοδίκας, Πταισματοδίκας καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς γραμματεῖς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Εἰσαγγελεῖς ὅσον ἀφορᾷ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφιον 1 τοῦ Νόμου 2796 τῆς 11ης Ἰουνίου 1922 «περὶ καθιερώσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντιπροέδρου Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν» τροποποιεῖται οὕτω: «Ἀντιπρόεδρος Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν δύναται νὰ τοποθετηθῇ καὶ εἰς Δικαστήριον ἐὰν ὁ τοῦ Δικαστηρίου τοιοῦτος εἶνε ἀπεσπασμένος εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 2 παράγραφ. 5 τοῦ Νόμου ΓΥΑΖ' τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1909 περὶ διορισμοῦ ἐμμίσθων παρέδρων ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Οἱ διαγωνιζόμενοι πρὶν ἢ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμὰς 100 δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῶν ἐργασίαν».

Ἄρθρον 30.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 31.

Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἑνὸς Διατάγματος κωδικοποίησις ἁπασῶν τῶν διατάξεων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3824 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 74, 76 καὶ 77 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Περὶ τῶν καλπῶν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» κάλπαι κατασκευάζονται ἐκ ξύλου πάχους 25 περίπου χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, δέον δὲ νὰ ὦσιν ὀρθογώνιοι καὶ ἰσόπλευροι.

Ἡ χωρητικότης αὐτῶν θέλει ὁρίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων ἑκάστου τμήματος.

Ἄνωθεν κλείονται ἑρμητικῶς διὰ καλύμματος ἐκ ξύλου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω πάχους, ὅπερ θέλει εἶνε συνδεδεμένον πρὸς μίαν τῶν πλευρῶν τῆς κάλπης ἐκ σιδηρῶν συνδέσμων. Αἱ κάλπαι θὰ φέρωσι τὰ ἀναγκαῖα σιδηρᾶ ἐξαρτήματα, ὅπως κλείωνται διὰ δύο διαφόρων κλειθρων, ὧν τὰς κλεῖδας τὴν μὲν κρατεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἑτέραν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Περὶ ψηφοδελτίων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διαστάσεις τῶν ψηφοδελτίων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν δέον νὰ εἶνε 14×20 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἀναγράφονται εἰς τὰ ψηφοδέλτια τὸ ἓν κάτωθεν τοῦ ἄλλου εὐαναγνώστως.

Περὶ τῶν φακέλλων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ φάκελλοι δέον νὰ εἶνε ἐκ λευκοῦ συνήθους χάρτου ἀδιαφανοῦς, διαστάσεων 9×12 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου περίπου καὶ συνήθους κατασκευῆς, νὰ φέρωσι δὲ ἐπὶ τῆς προσόψεως αὐτῶν διαγωνίως γραμμὴν ἔγχρωμον πλάτους 5—10 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Ζαβιτσιάνος

(4)

Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ χρώματος τῶν φακέλλων κατὰ τὰς ἐκλογὰς γερουσιαστῶν τῆς 3 Μαρτίου 1929 κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 111, παραγρ. 2, τοῦ νόμου 3824 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» καὶ τὸ ἄρθρον 9, παραγρ. 2, τοῦ νόμου 3786 τῆς 14 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ χρῶμα τῶν ψηφοδελτίων, τῶν χρησιμοποιηθησομένων διὰ τὰς κατὰ τὴν 3 Μαρτίου 1929 ἐνεργηθησομένας ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς βουλευτῶν, ὁρίζεται κυανοῦν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ χρῶμα τῶν φακέλλων, τῶν χρησιμοποιηθησομένων διὰ τὰς κατὰ τὴν 3 Μαρτίου 1929 ἐνεργηθησομένας ἐκλογὰς γερουσιαστῶν, ὁρίζεται κυανοῦν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Ζαβιτσιάνος

(5)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Δραπανιᾷ δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος, τοὺς νόμους ΓΨΝΑ', 163 καὶ 2442 καὶ τὰ Ν. Δ. τῆς 12ης Μαΐου, τῆς 30 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου δημοτικοῦ σχολείου Δραπανιᾶς γήπεδον κείμενον ἐν Δραπανιᾷ, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα διακοσίων πεντήκοντα ἓξ (256), συνορευόμενον πρὸς Ἀνατολὰς μὲ διδακτήριον, πρὸς Νότον μὲ ἀγρὸν Ἀγγελικῆς Ξανθουδάκη, πρὸς Δυσμὰς μὲ ἀγρὸν Αἰκατερίνης χήρας Βογιατζάκη καὶ πρὸς Βορρᾶν μὲ ἀγρὸν Ν. Λυγιδάκη καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν Αἰκατερίνην χήραν Ἀντωνίου Βογιατζάκη, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ ὑπομηχανικοῦ Ε. Ρέντα.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας Δραπανιᾶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὁποίου περιέρχεται καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργὸς
Κ. Γόντικας

---

(6)

Περὶ καθορισμοῦ ἐλαχίστων ὁρίων ἐπιφανείας καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῆς κωμοπόλεως Λεβειδίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Λεβειδίου, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 130 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐπιφανείας καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῆς κωμοπόλεως Λεβειδίου ὡς κάτωθι:

α') Διὰ τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὁδῶν Τριπόλεως–Λεβειδίου μέχρι τῆς κεντρικῆς Πλατείας Λεβειδίου-Κανδύλας καὶ Λεβειδίου–Μπεζενίκου ἐλαχίστη ἐπιφάνεια ἑκατὸν (100) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ διαστάσεις ὀκτὼ (8) μέτρα εἰς πρόσωπον καὶ δέκα (10) μέτρα εἰς βάθος.

β') Διὰ τὰ κείμενα ἐπὶ τῆς μεσημβρ. πλευρᾶς τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Κανδύλας-Λεβειδίου τοῦ διερχομένου παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μέχρι τῆς πρώτης πρὸς τὰ ἀριστερὰ στροφῆς τῆς ὁδοῦ, ἐλαχίστη ἐπιφάνεια τριάκοντα (30) τετραγ. μέτρων καὶ διαστάσεις πέντε (5) μέτρα εἰς πρόσωπον καὶ εἰς βάθος.

γ') Διὰ τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν Πλατειῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὁδῶν τῆς κωμοπόλεως, ἐλαχίστη ἐπιφάνεια ὀγδοήκοντα (80) τετραγ. μέτρων καὶ διαστάσεις ἑπτὰ (7) μέτρων εἰς πρόσωπον καὶ ὀκτὼ (8) εἰς βάθος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Χρηστομᾶνος

---

(7)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεως Σερρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2979 τῆς 5 Αὐγούστου 1922 «περὶ ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Γεωργίου Ἰωάν. Κηπουρίδη, ἐμπόρου, δημάρχου Σερρῶν, ἐκπροσωποῦντος τὸν Δῆμον Σερρῶν, καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀθαν. Νάσουτζηκ ἐμπορευομηχάνου, σύμβασις «περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ἀθ. Νάσουτζηκ, πολιτικῆς ἀδείας ἱδρύσεως ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει Σερρῶν» ἡ συνομολογηθεῖσα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8202 π. ἔ. καὶ 8476 ἐ. ἔ. συμβολαίων τοῦ συμβολαιογράφου Σερρῶν Γεωργ. Ἰωάν. Φωτιάδου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Χρηστομᾶνος

---

(8)

* *Περὶ ὁρισμοῦ ἐξόδων κηδείας γυναικῶν νοσοκόμων.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7-5-23 Ν. Δ. «περὶ ἐξόδων κηδείας ἀποβιούντων ἀξιωματικῶν, ἀνθ)στῶν καὶ ἐξομοιουμένων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κανονίζομεν τὰ ἔξοδα κηδείας τῶν ἀποβιουσῶν γυναικῶν νοσοκόμων τῆς Στρατ. Ὑπηρεσίας εἰς δραχμὰς χιλίας διακοσίας (1200).

Ἡ πληρωμὴ καὶ δικαιολόγησις τούτων γίνεται κατὰ τὸν ὁριζόμενον ἑκάστοτε τρόπον, διὰ τὰ ἔξοδα κηδείας τῶν ἀποβιούντων ἐν νοσοκομείῳ ἢ μὴ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Θ. Σοφούλης

---

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 (Τεῦχος Α') τῆς 23 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.